

sicut et Christus dilexit ecclesiam et seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans eam lavacro aquae^{b)} in verbo. Certe in his apostolicis verbis tanta inter virum et uxorem et tam praecipua atque excellens dilectio commendatur, salva tamen in ipso coniugio praelatione viri et subiectione feminae, ut^{c)} illa coniunctione semel a deo instituta et legitime conciliata maior esse nec debeat nec possit. Quid enim venerabilius, quam ut coniugium mysterium sit Christi et ecclesiae? Quid sanctius, quam ut sic diligant viri uxores suas, sicut Christus dilexit ecclesiam tradens seipsum pro ea, ut illam sanctificaret atque mundaret? Quid carius atque coniunctius, quam ut vir caput sit mulieris, sicut Christus caput est ecclesiae, ipse salvator corporis? Qui etiam in evangelio de hac coniugii unione testatur dicens: *Itaque²⁹⁷ iam non sunt duo, sed una caro. Erunt²⁹⁸ enim, inquit, duo in carne una;* addit adhuc apostolus dicens: *Viri²⁹⁹, diligite uxores et nolite amari esse ad illas.* Si ergo viri erga uxores suas non debent esse amari, quanto minus saevi, crudeles, cruenti, nullam eis servantes legem, nullam rationem, nullum iudicium, quod etiam erga servos christiana religione custodiendum est. Sed mox ut eis placuerit, indignatione et furore impio concitati tanquam ad macellum illas deduci faciant laniandas et cocorum suorum gladiis more vervecum atque porcorum emactari praecipiant vel ipsi etiam manu et mucrone proprio eas trucidaverint^{d)}, nequaquam semetipsos ad imitationem domini Iesu Christi tradentes pro eis, ut illas sanctificent et mudent, sed potius zelo libidinis suae ipsas in aeternum disperdentes et se earum sanguine impie polluentes, cum in eiusmodi causa tanto iustius expectandum esset legitimum iudicium, quanto facilius maritali zelo potest perpetrari homicidium.

CAPUT XII. Defendant³⁰⁰ se, quantum volunt, qui huiusmodi sunt, sive per leges, si ullae sunt, mundanas sive per consuetudines humanas³⁰¹; tamen si christiani sunt, sciant se in die iudicii nec Romanis nec Salicis nec Gundobadis, sed divinis et apostolicis legibus iudi-

b') atque Bu. c') folgt in Bu. d') trucidaverit Bu.

297) Matth. 19,6.

298) Matth. 19,5.

299) Col. 3,19.

300) Defendant – sit (S. 520 Z. 15) mit leichten Veränderungen übernommen in *De divortio Resp. 5* (MGH Conc. 4 Suppl. 1 S. 145 Z. 17–32).

301) Eine ähnliche Unterscheidung findet sich in *De ordine palatii c. 5* (MGH Fontes iuris 3 S. 72). Vgl. dazu auch BÖHRINGER, in: MGH Conc. 4 Suppl. 1 S. 145 Anm. 83 und 84.